

Chương 469: Thảm Hoạ Cổng (21) - Ma Vương Valier & Anh Hùng Ellen Artorius

(Số từ: 3347)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:21 PM 21/06/2023

Thanh kiếm của Ellen run lên khi cô đối mặt với Ma Vương.

Đồng tử, cơ thể và chân của cô đều run rẩy.

*Clang! Clank!

Không thể tung ra đòn tấn công hiệu quả nào, Ellen chỉ có thể lúng túng rút lui trước đòn tấn công dữ dội của Ma vương.

Ma vương không hề tỏ ra thương xót.

Cú đá của anh ta, được bao bọc trong [sức mạnh ma thuật] dữ dội, phá vỡ lớp bảo vệ của Lapelt và tấn công mạnh vào bộ [Hào Quang Giáp] bảo vệ của Ellen.

-Ugh!

"Ah... Ugh!"

Ellen, người bị đá mạnh vào bụng, bị văng ra xa và lăn lộn trên mặt đất trong tình trạng đáng thương.

Nỗi đau.

Bản thân nỗi đau không lớn đến thế.

Tuy nhiên, trái tim cô như muốn vỡ tan.

Cô biết rằng cuộc chiến này cuối cùng chỉ là một vở kịch. Reinhardt sẽ không giết cô ấy, và cô ấy cũng không muốn làm tổn thương anh ta.

Vở kịch này là cần thiết để cho mọi người thấy rằng một Anh hùng có thể chống lại Ma vương.

Cô ấy có thể không biết nếu họ không gặp nhau, nhưng bây giờ họ đã...

Ma vương rất đáng sợ, nhưng mọi người phải tin rằng Anh hùng có thể chống lại hắn.

Vì vậy, ngay cả khi mọi người tuyệt vọng trong thực tế và nguyên rửa thế giới, họ sẽ giữ hy vọng và kỳ vọng rằng Ma vương sẽ chết vào một ngày nào đó, và bằng cách nào đó, họ sẽ cố gắng sống qua nó.

Những người ghét Ma vương bằng cách nào đó sẽ cố gắng sống tiếp để nghe câu chuyện về cái chết của Ma vương dưới tay người Anh hùng.

Đó là lý do tại sao cô ấy phải chiến đấu, ngay cả khi cô ấy không muốn.

Ma Vương lao về phía Ellen, người đã bị hất văng ra xa và lăn lộn trên mặt đất.

Và sau đó.

*Thud

Dậm xuống với một dấu chân khổng lồ được tích điện bằng Ma thuật, Ma vương nghiền nát mặt đất nơi Ellen vừa nằm xuống.

Ellen đã lăn đi để tránh nó.

Cô ấy bằng cách nào đó đã xoay sở để chữa thanh kiếm của mình vào Ma Vương, nhưng mũi kiếm đang rung chuyển dữ dội.

Tình hình đã nói cho chính nó.

Vẻ mặt của Reinhardt đã nói lên tất cả.

Hiện nay.

Không có cách nào để mọi thứ trở lại như trước đây.

Nắm tay nhau cùng dạo bước.

Ôm lấy nhau.

Thì thầm rằng họ quý giá với nhau và chia sẻ những lời như vậy.

Nó là điều không thể.

—Niềm hy vọng của nhân loại.

—Kẻ thù của nhân loại.

Mối quan hệ của họ đã bị chia rẽ một cách tàn nhẫn bởi một sự phân đôi như vậy.

Đó là lý do tại sao Reinhardt, bất chấp cảm xúc thật của mình, đã tấn công Ellen.

Nói một cách chính xác, anh ta đã chiến đấu để rút lui. Nếu Ma vương bị Anh hùng đánh bại ở đây, mọi người sẽ có hy vọng.

Nhưng Ellen không thể tự mình vung kiếm, Lament.

Thanh kiếm của mặt trăng phản ứng với nỗi buồn.

Ellen biết rõ nhất sức mạnh của Thánh kiếm Lament.

Lament là một thanh kiếm tuyệt đối có thể cắt xuyên bất cứ thứ gì. Nó dễ dàng cắt xuyên qua thanh kiếm phủ đầy hào quang của Swordmaster và thậm chí cả lớp da quái vật cứng nhất.

Cô không biết liệu Lament không có thể cắt xuyên qua một Thánh tích hay không.

Tuy nhiên, nếu cô ấy vung nó một cách bất cẩn, nó có thể cắt xuyên qua Reinhardt cùng với Thánh tích.

Đó là lý do tại sao Ellen không thể vung kiếm một cách liều lĩnh.

Bởi vì Reinhardt có thể bị thương.

Hoặc tệ hơn, Reinhardt có thể chết.

Ma Vương nhìn chăm chăm vào Anh hùng, người đang run rẩy và không thể làm gì, từ từ lùi về phía sau.

“Em sợ hãi, phải không?”

Ma Vương từ từ tiếp cận anh hùng.

“Em sợ tôi chết đúng không?”

“.....”

“Em.....”

Trước những lời thẳng thừng của Ma vương, người dường như đọc được chính xác suy nghĩ của cô, Ellen muốn cắn lưỡi mình.

Thay vì Alsbringer, Ma vương nhắm Tiamata tay trái của mình vào Ellen.

*Wooong!

Ánh sáng thánh trắng bắt đầu gợn lên như những làn sóng trong Tiamata được nắm giữ bởi bàn tay của Ma vương.

Một cái gì đó đang đến.

Cô không biết đó là gì, nhưng Ellen đã kích hoạt hào quang khắp cơ thể.

Mặc dù họ cách xa nhau, nhưng dòng [thần lực] sôi sục trong Tiamata đang mang đến cho cô một linh cảm rất đáng ngại.

“Em có thấy tôi là kẻ ngốc từ thời điểm đó?”

Nghiến răng, cơn giận của Ma vương trỗi dậy.

Ma Vương đâm Tiamata về phía Ellen từ một khoảng cách mà thanh kiếm không thể với tới.

*Loé!

Một cơn bão ánh sáng.

Cùng với suy nghĩ rằng cơn bão ánh sáng chói lòa dường như sẽ nuốt chửng những gì trước mắt cô, Ellen cảm thấy một lực hủy diệt mạnh mẽ, như thể xé toạc cơ thể cô ra, bao trùm lấy toàn bộ cơ thể cô.

*Krrrung

Việc giải phóng [thần lực], không bao gồm ý định của sức mạnh, chỉ chuyển sức mạnh bản thân thành năng lượng.

Luồng năng lượng đó quét qua quảng trường, và Ellen hầu như không đứng dậy được từ khoảng trống của tòa nhà sụp đổ.

"Huuu... Ugh..."

Nhờ có sự bảo vệ của Lapelt và [Hào Quang Giáp], cô không bị vết thương nghiêm trọng nào.

Tuy nhiên, nếu không có sự bảo vệ đó, có lẽ Ellen đã bị giết bởi đòn tấn công vừa rồi.

Ma Vương đang chăm chú nhìn vào Ellen, người đã bị văng ra xa hơn 100 mét và đang đứng dậy từ đồng đồ nát của tòa nhà.

Giờ đây, Ellen có thể cảm nhận rõ ràng rằng Ma Vương đang rất tức giận.

Có phải anh ấy tức giận vì cảm thấy như cô ấy đang phớt lờ anh ấy?

Không, không phải thế.

Chỉ là cô quan tâm đến anh.

Cô không muốn chĩa kiếm vào anh, đó là lý do.

Ellen muốn hét lên điều đó.

Tuy nhiên.

Đó không phải là thực sự sao?

Cô ấy có thể bị thương.

Nói không thể tung hết sức vì không biết anh sẽ chết, khác gì bỏ qua Reinhardt?

Cuối cùng, lý do khiến cô ấy không tự tin để thực hiện đúng vở kịch này là vì cô ấy sợ rằng

Reinhardt có thể không chịu được đòn tấn công của cô ấy.

Đó là lý do tại sao Reinhardt tức giận.

Chẳng lẽ cô vẫn nghĩ anh vẫn như xưa sao?

Bởi vì anh luôn ăn đòn của cô, cô còn tưởng rằng anh yếu như vậy sao?

Ellen nghiêng rằng.

Reinhardt đã không còn là Reinhardt của quá khứ. Anh ấy đã không mở cánh cửa của Master Class, nhưng anh ấy đã trở thành một con quái vật có khả năng đối mặt với Master Class ngay cả khi không mở nó.

Vì cô ấy luôn dẫn trước Reinhardt nên việc cô ấy vẫn dẫn trước là điều đương nhiên.

Cô không thể phủ nhận rằng cô đã có những cảm xúc như vậy.

Ellen thừa nhận sự kiêu ngạo của mình.

Reinhardt đã trở nên mạnh mẽ hơn.

Có lẽ, còn mạnh hơn chính cô.

Ellen nắm Lament bằng cả hai tay.

Bây giờ cô phải biểu diễn vở kịch.

Cô phải cho mọi người thấy vở kịch đánh bại Ma Vương sau một cuộc vật lộn quyết liệt.

Với biên độ hẹp.

Một trò chơi nguy hiểm, trong đó một sai lầm có thể giết chết nhau.

Có khó khăn khi cô ấy nghĩ về nó?

Có đáng để quá căng thẳng, sợ hãi và run rẩy vì sợ hãi không?

Trái tim cô vẫn đau và đau, nhưng Ellen phải thừa nhận những gì cô phải thừa nhận.

Nó không khó.

Nghĩ kĩ thì.

Họ đã đối mặt với thanh kiếm của nhau vô số lần.

Mỗi ngày, cho đến khi đi ngủ.

Ban đầu, Reinhardt ở mức gần như không thể đi lại, không đáng để đối mặt. Nhưng sau đó, Ellen đã dạy anh kiếm thuật.

Dần dần, anh trở nên điều luyện đến mức cô có thể dễ dàng đứng dậy khi đối mặt với anh.

Vì vậy, mỗi ngày.

Mỗi ngày, kiếm của họ đụng độ nhau.

Tại một số thời điểm, kỹ năng của Reinhardt tiến bộ đến mức Ellen phải đối mặt với anh ta một cách nghiêm túc.

Kết quả là, Ellen phải vật lộn đến mức thở hổn hển.

Hàng ngày.

Mỗi khoảnh khắc.

Họ kiên trì đối mặt với nhau.

Vì điều này, họ hiểu rõ thanh kiếm của nhau hơn bất kỳ ai khác trên thế giới này.

Đó là lý do tại sao nó đã được dễ dàng.

Nó phải được dễ dàng.

Ellen chĩa Thánh kiếm mà cô ấy cầm bằng cả hai tay vào Ma Vương.

Cuối cùng, sự run rẩy biến mất.

May mắn thay hoặc không may, Lament không thể cắt xuyên qua các Thánh tích.

Cho dù lưỡi kiếm có thể cắt bất cứ thứ gì sắc bén đến đâu, nó cũng không thể cắt xuyên qua Thánh tích.

Tuy nhiên, nó vẫn có khả năng vô hiệu hóa tất cả các phòng thủ khác.

Ma vương có thể chịu được Thánh kiếm hư không Lament, nhưng chỉ khi bị chặn bằng một Thánh tích khác. Anh không thể chống đỡ trước những đòn tấn công nhằm vào cơ thể mình.

Cho dù sức mạnh của [Tăng cường sức mạnh ma thuật] có mạnh đến đâu, ngay cả khi anh ta có thể sử dụng [Hào Quang Giáp].

Trước Lament, tất cả đều tốt như tờ giấy.

*Clang! Clash!

Mọi người nhìn thấy Anh hùng, người đang run rẩy vì sợ hãi và không thể làm gì, bắt đầu tấn công đúng cách và không ngừng đẩy lùi Ma vương.

Họ không biết tại sao cô lại sợ hãi, nhưng bây giờ mới là điều quan trọng.

Rõ ràng, Ma vương, người đã có thể chống lại các cuộc tấn công tổng hợp của các Master Class khác, giờ chỉ có thể chống lại các cuộc tấn công của Anh hùng sau một thời điểm nhất định.

Tuy nhiên, không ai biết rằng Ellen cố tình không giáng đòn chí mạng vào Ma Vương, và Ma Vương cũng đang cố tình giả vờ trong tình thế tuyệt vọng để rút lui.

Kiểm thuật của Reinhardt ban đầu là của Ellen, và kiểm thuật của Ellen vốn là của Anh hùng Ragan Artorius.

Chính vì thế Ellen phải biết mọi thứ về kiểm thuật của Reinhardt, và do chênh lệch về tài năng bẩm sinh, kiểm thuật của Reinhardt vốn đã thua kém Ellen.

Ma Vương chiến đấu bằng cách trao đổi các Thánh tích.

Anh ta sẽ sử dụng Alsbringer, sau đó hủy triệu hồi nó và triệu hồi Tiamata nếu cần.

Đôi khi anh ta triệu hồi các Thánh tích bằng cả hai tay và sử dụng chúng như song kiếm, nhưng với Ellen, có vẻ như anh ta chỉ dựa vào [sức mạnh thể chất] vượt trội của mình và không sử dụng bất kỳ mảnh khốe nào.

Kiểm thuật của Reinhardt về cơ bản là một phong cách đơn kiếm, và do đó, nó không khác biệt so với Ellen.

Không có ai dạy cho anh ta kiếm thuật song kiếm độc đáo, và ngay cả khi anh ta có hai Thánh tích, anh ta không thể từ bỏ nền tảng vững chắc của mình chỉ để sử dụng song kiếm.

Đó là lý do tại sao Ellen vẫn có thể đọc được thanh kiếm của Ma Vương.

Tất nhiên rồi.

'Có thể anh ấy đang chiến đấu theo cách mà tôi dễ đọc.'

Đây chẳng qua chỉ là một màn trình diễn.

Vì vậy, anh ta có thể cố tình tấn công theo cách mà Ellen dễ đọc và chặn.

Cả hai đã đấu kiếm trong một thời gian dài không thể chịu nổi.

Đó là lý do tại sao, giống như việc Ellen có thể đọc được thanh kiếm của Reinhardt, thì việc Reinhardt cũng có thể đọc được thanh kiếm của Ellen là điều đương nhiên.

Tất nhiên, vở kịch này không chỉ là về những thanh gươm đụng độ nhau.

*Screech!

“Ugh...huff!”

Khi nhìn thấy sơ hở, Ma vương sẽ thực sự giáng thanh kiếm vào đầu Ellen hoặc cố gắng đâm vào những điểm quan trọng của cô ấy, đôi khi thành công trong các cuộc tấn công của anh.

*Whack! Crash!

Ellen đỡ thanh kiếm của Reinhardt bằng Lament và sau đó tấn công Ma vương bằng những đòn vật lý như nắm tay trái hoặc một cú đá.

Cuộc trao đổi quyết liệt của họ thô bạo đến mức không ai có thể nghĩ đó là một vở kịch.

Quy mô trận chiến của họ khác với lần họ chiến đấu ở Temple, khi họ thậm chí còn không biết cách sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Đài phun nước bị vỡ, mặt đất vỡ vụn và toàn bộ tòa nhà sụp đổ khi chúng bị đánh bay; đó là một cuộc chiến tàn khốc và tuyệt vọng.

Không ai có thể can thiệp vào cuộc chiến giữa Anh hùng và Ma vương.

Ngay cả các Hiệp sĩ Hoàng gia và pháp sư, sợ rằng họ có thể trở thành chướng ngại vật, chỉ có thể nín thở và theo dõi cảnh tượng.

Mặc dù đó là một vở kịch, nhưng đối với những người không biết sự thật, có vẻ như Ma vương và Anh hùng đang mạo hiểm mạng sống của họ trong trận chiến.

Và trên thực tế, cả hai đều đang đặt cuộc sống của mình lên hàng đầu.

Nếu một bên phạm sai lầm, bên kia sẽ chết - điều đó quá rõ ràng.

Ma Vương và Anh Hùng.

Cả hai kiệt sức, họ chĩa kiếm vào nhau.

Quảng trường dành cho việc hành quyết Công chúa đã biến thành đồng đổ nát do cuộc chiến giữa Ma vương và Anh hùng.

Trong bao lâu?

Họ phải cho người dân thấy cảnh tượng làm hại lẫn nhau này cho đến bao giờ?

Ellen, cắn chặt môi đến mức bật máu, lao vào Ma vương với suy nghĩ như vậy.

Cô ấy nhắm Lament vào trái tim của Reinhardt.

Sau khi cho thanh kiếm này xem, Reinhardt sẽ đỡ Lament bằng Alsbringer, sau đó tấn công bằng nắm đấm trái hoặc một cú đá, hoặc vịn người và tấn công bằng cùi chỏ.

Cùng với đó, anh ta sẽ đẩy cô ta trở lại, sau đó cô ta sẽ sử dụng [Hào Quang Giáp] để chặn đòn tấn công của anh ta và chuẩn bị phản công.

Những cuộc tấn công như vậy chỉ có thể thực hiện được vì chúng có thể đọc được lẫn nhau.

Với suy nghĩ đó, cô đâm thanh kiếm của mình, tin rằng anh ta sẽ đỡ nó một cách tự nhiên.

Nhưng vào lúc đó, thay vì đỡ đòn với Alsbringer, Reinhardt lại lao vào Ellen.

*Whoosh!

*Clang!

“!!!!”

Đôi mắt của Ellen mở to vì sốc khi thanh kiếm của cô xuyên qua ngực Reinhardt một cách khó tin.

Đương nhiên, Alsbringer, nhắm vào ngực của Ellen mặc [Hào Quang Giáp], đã bị chệch hướng.

Anh ta cố tình cho phép cuộc tấn công.

Ellen, người không ngờ rằng anh ta lại để xảy ra một cuộc tấn công như vậy, tái mặt đi.

“Kuh...ugh...”

Ma Vương lui về phía sau mấy bước.

Rút ra Lament đã xuyên qua trái tim mình, anh khinh bỉ ném nó xuống đất.

*Clang!

Reinhardt từ từ lùi lại.

“Tôi, tôi... tôi...”

Reinhardt lườm Ellen, người đang cố nói điều gì đó.

Nó như muốn bảo cô đừng nói một lời nào.

Không phải cô ấy đã thấy rằng anh ấy có thể chữa lành vết thương của mình bằng Tiamata sao?

Ma vương, người chỉ giao tiếp bằng mắt, rút lui trong khi ôm lấy ngực bị đâm.

Anh giơ một tay lên trời.

Như thể đó là một tín hiệu, một vết nứt xuất hiện trong không khí và ai đó xuất hiện.

Nhìn thấy người này đột nhiên xuất hiện, Ellen không khỏi mở to hai mắt nhìn.

—Harriet de Saint-Owan.

Harriet xuất hiện bằng cách xé toạc không gian và tóm lấy Reinhardt đang loạng choạng.

Ánh mắt của Harriet và Ellen gặp nhau trong giây lát.

—Harriet và Ellen.

Cả hai đều có nhiều điều muốn nói, nhưng họ biết mình không nên nói một lời nào.

Ellen chỉ có thể ngậy người nhìn Harriet nhanh chóng dịch chuyển Ma vương bị thương đi bằng cách sử dụng [dịch chuyển tức thời].

Sự im lặng len lỏi vào quảng trường.

Hầu hết mọi người đã chạy trốn khỏi hiện trường nơi Anh hùng và Ma vương đã chiến đấu một lúc trước.

Nhưng chắc chắn có những người đã chứng kiến cảnh tượng đó.

Lúc đầu, có vẻ như người Anh hùng bị nỗi sợ hãi lấn át, nhưng khi họ bắt đầu quyết tâm đối mặt với Ma vương, họ không ngừng tiến lên, cuối cùng giáng một đòn chí mạng.

Thay vì chống trả trong khi hồi phục vết thương, Ma Vương đã chọn cách chạy trốn.

Chắc họ cảm thấy bị đe dọa nên bỏ chạy như vậy. Chẳng mấy chốc, rõ ràng là Ma vương không phải là bất tử.

-Ma... Ma Vương...

-Ma Vương chạy trốn...

-Người Anh hùng... khiến Ma Vương bỏ chạy...

Mọi người đều biết rằng Ma Vương vẫn chưa chết.

Bởi vì họ biết rằng Ma vương sẽ hồi phục bằng [sức mạnh thần thánh].

Nhưng bất chấp điều đó, sự thật vẫn là Ma Vương, cùng với tay sai của hắn, đã chạy trốn sau khi xác định rằng chúng không thể đối mặt với Anh hùng.

—Ma Vương chạy trốn!

—Người Anh hùng đã đánh đuổi Ma Vương!

Một số người đang theo dõi trận chiến khốc liệt từ xa trên quảng trường bắt đầu hét lên.

Mọi thứ đã diễn ra đúng như Reinhardt mong muốn.

Ma vương, người đã thể hiện một khía cạnh gần như bất tử ở trung tâm Thủ đô Hoàng gia, đã bị

đánh bại bởi bàn tay của Ellen Artorius, và thế là xong.

Người Anh hùng đã chứng minh cho mọi người thấy rằng mình có thể chống lại Ma vương, đúng như những gì mọi người đã hy vọng.

Nhưng Ellen thực sự bị nỗi sợ hãi lấn át vì cảm giác thanh kiếm đâm thẳng vào tim Reinhardt.

Nhiều thường dân đã bị giết, họ đã thất bại trong việc xử tử Công chúa, và một sự kiện kinh hoàng đã xảy ra với sự xuất hiện trực tiếp của Ma vương.

Nhưng ngay cả một Ma Vương như vậy cũng bị đánh đuổi bởi bàn tay của Anh hùng.

Anh hùng đã không giết Ma Vương, nhưng cô có thể đã có thể.

Ellen run lên vì sợ hãi, nhưng.

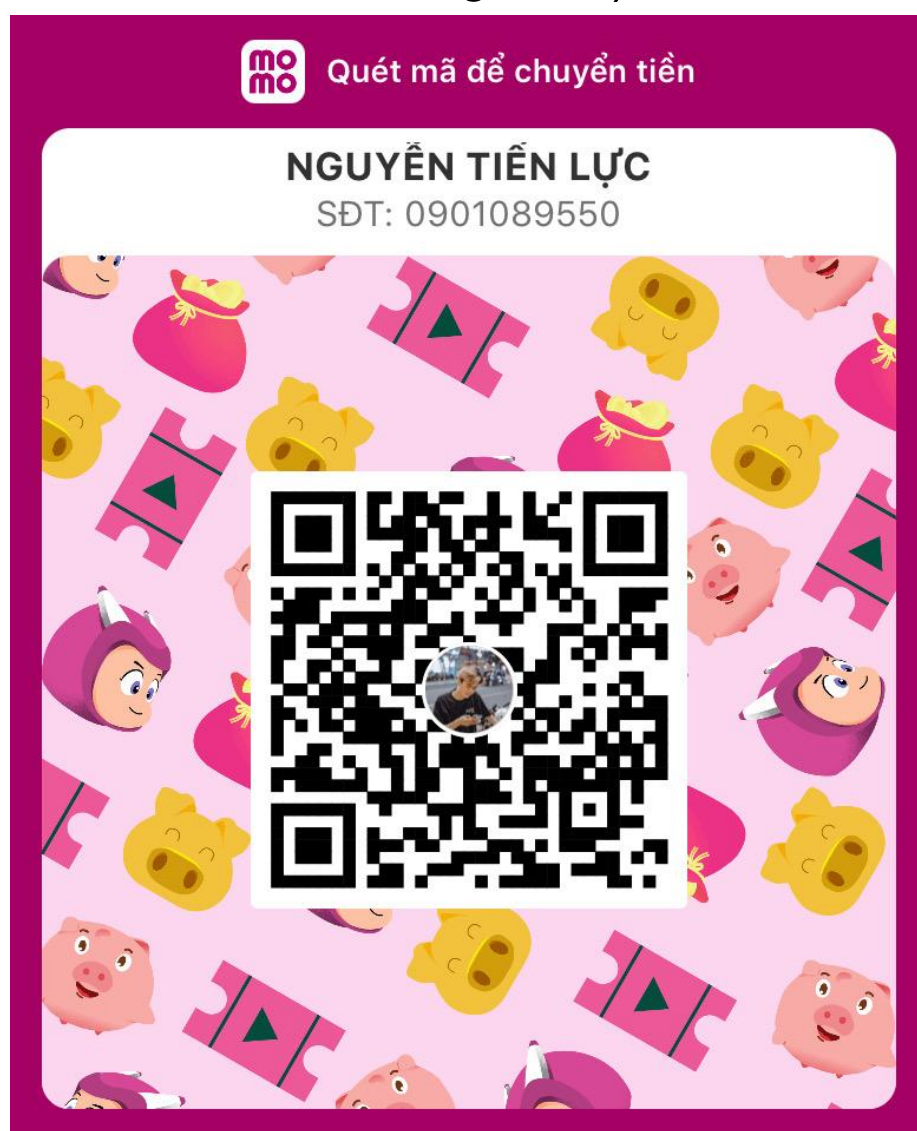
-Người Anh hùng đã đánh bại Ma Vương!

Mọi người đang ca ngợi Anh hùng.

Tuyệt vọng càng sâu, hy vọng càng lớn.

Nhưng khi mọi người đặt nhiều hy vọng hơn vào bản thân, Ellen ngày càng cảm thấy bị nhấn chìm bởi sự tuyệt vọng của chính mình.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading